

може безъ огромно груби думи; сѣкашъ това му замѣства силнитѣ доказателства).

Католишката църква е раждала „чудовища“. Кои? Какви били? Какви сж? *Кого нарича* г. Михайловски „чудовище“?

„Чудовище“? *Блаженный Августинъ*, у когото и самитѣ православни богословци (даже самий г. Михайловски, въ „Духовна Пробуда“ бр. I, стр. 5 — но не е за туй богословъ!) черпятъ доказателства, за истинността на християнската вѣра, и който така почита Римската Католишка Църква щото пише: „Iam enim de hac causa (еписъта на пелагианитѣ) duo concilia missa sunt ad Sedem Apostolicam, inde etiam rescripta venerunt: causa finita est: За тази работа два събора (отчета на два събора) сж били изпратени до Апостолското сѣдалище, а отъ тамъ дойде отговоръ: въпросътъ е рѣшенъ“¹⁾.

Той приемаше безъ колебание окончателното рѣшение на Римската Църква „in quâ semper apostolicae cathedrae viguit principatus“—въ която винаги е вирѣло началството на апостолската катедра“²⁾!

„Чудовище“? *св. Лъвъ I!* „Чудовище“? *св. Григорий Велики!* и въсточната църква ги празнува.

„Чудовище“? *св. Венедиктъ* (италиянецъ) чиито неуморими монаси сж разработили цѣла Европа, и въ сжщо врѣме сж били пазителитѣ на науката!

„Чудовище“? това дружество „*св. Троица*“ (милосърдие), чиито членове събирали милостини за да освободятъ християнитѣ поробени отъ мюсюлманитѣ, а когато не имъ стигало оставали роби, за да откупятъ поне единъ християнинъ повече! Прѣ-

1) Sermo de Verbi Ap. c. 10.

2) Epist. 43, alias 162. n. 7.